

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 454

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 24 iulie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 326 din 25 iunie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	2-3
Decizia nr. 331 din 25 iunie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii	4-5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
480. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006	6-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
850. — Ordin al ministrului economiei pentru acordarea ajutorului de stat reprezentând cheltuieli excepționale acordate de la bugetul de stat în baza Deciziei 2010/787/UE a Consiliului din 10 decembrie 2010 privind ajutorul de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive	8-10
2.408. — Ordin al președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 4.040/2012 privind aprobarea listei documentelor necesare pentru obținerea avizului Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, precum și a modalității de transmitere a acestora de către autoritățile și instituțiile publice și pentru aprobarea modelului-cadru de stat de funcții	10-12
REPUBLICĂRI	
Legea nr. 158/2008 privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă	13-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 326**

din 25 iunie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Tudor Toma, Petrică Ștefan, Vasile A. Borjog, Cornel Cristinel Ispas, Vasile Bitan, Dorel Ilinca, Ștefan Lăzărescu, Ion I. Gheorghe, Mihai Barlog, Gheorghe Nicolae, Florin Mihai, Florin Voicila, Marin Dinu, Constantin Stancu, Gheorghe Manolache și Marin Burtan în Dosarul nr. 1.581/120/2012 al Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 248D/2013.

La apelul nominal se prezintă autorii excepției, prin avocatul Virgil Pătrașcu, precum și personal Vasile A. Borjog, Cornel Cristinel Ispas, Vasile Bitan și Dorel Ilinca. Lipsesc părțile Ministerului Administrației și Internelor și Inspectoratul Județean de Poliție Dâmbovița, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că, prin intrarea în vigoare a dispozițiilor de lege criticate, s-a realizat o discriminare între persoanele care au putut beneficia de ajutoare sau, după caz, indemnizații la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă potrivit reglementărilor anterioare acestor dispoziții și cele care, în temeiul art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010, nu au mai putut beneficia de aceste drepturi.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Astfel, arată că legiuitorul, având în vedere interesul general, poate să suspende plata unor drepturi salariale. În același sens, amintește cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Mihăieș contra României* și *Senteș contra României*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.581/120/2012, **Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea**

nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Excepția a fost ridicată de Tudor Toma, Petrică Ștefan, Vasile A. Borjog, Cornel Cristinel Ispas, Vasile Bitan, Dorel Ilinca, Ștefan Lăzărescu, Ion I. Gheorghe, Mihai Barlog, Gheorghe Nicolae, Florin Mihai, Florin Voicila, Marin Dinu, Constantin Stancu, Gheorghe Manolache și Marin Burtan cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect „drepturi bănești”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010, care suspendă în anul 2011 aplicarea dispozițiilor legale referitoare la acordarea unor ajutoare sau indemnizații cu ocazia retragerii, încetării raporturilor de serviciu ori trecerii în rezervă a personalului plătit din fonduri publice, are ca efect pierderea acestor drepturi pentru totdeauna, acestea fiind acordate doar o singură dată, cu ocazia pensionării, retragerii ori trecerii în rezervă și numai în anul în care are loc acest eveniment. Astfel, aceste persoane sunt discriminate în raport cu cele care în anul 2010 au primit aceste drepturi. De asemenea, consideră că nu au fost respectate condițiile constituționale ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

Tribunalul Dâmbovița — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.576/2011, apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, aplicându-se fără nicio discriminare personalului militar, polițiștilor ori funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare prevăzuți în ipoteza normei. În plus, soluția impusă de legiuitor se încadrează în coordonatele constituționale impuse de exigențele art. 53 din Constituție, fiind determinată de situația economică gravă de natură a afecta întregul sistem economic și financiar al statului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora „În anul 2011, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii excepției de neconstituționalitate critică dispozițiile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 din perspectiva unei pretense inegalități de tratament juridic între persoanele care s-au pensionat, s-au retras, au încetat raporturile de serviciu ori au trecut în rezervă în perioade diferite, respectiv în perioada anterioară intrării în vigoare a acestei legi, pe de o parte, și perioada ulterioară acestei date, de cealaltă parte. În acest sens, autorii excepției arată că persoanele aflate în prima ipoteză au beneficiat de indemnizațiile ori ajutoarele acordate cu prilejul încetării raporturilor de muncă sau de serviciu, în timp ce persoanele aflate în cea de-a doua ipoteză, cea a textului de lege criticat, nu mai beneficiază de aceste drepturi.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a arătat însă că situația diferită în care se găsesc persoanele în funcție de aplicarea principiului *tempus regit actum* nu poate fi considerată ca fiind contrară dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor. În acest sens, Curtea a statuat prin Decizia nr. 70 din 18 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 1 aprilie 2003, că „nu se poate reține încălcarea principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, întrucât cele două categorii de pensionari, supuse unor regimuri juridice

diferite, nu se află într-o situație identică, de natură să justifice aplicarea unui tratament egal. Contrar celor susținute de autorul excepției, data pensionării, anterioară sau ulterioară intrării în vigoare a noii reglementări în materie, generează situații juridice diferite, care impun și justifică un tratament juridic diferențiat.”

De asemenea, prin Decizia nr. 861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 22 ianuarie 2007, Curtea a reținut că „situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări.”

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 53 din Constituție, Curtea constată că acest text constituțional se referă la restrângerea exercițiului unor drepturi ori libertăți fundamentale. Ajutoarele ori indemnizațiile la care se referă, însă, art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 nu fac parte din această categorie de drepturi, astfel că legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora, fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală.

De altfel, în același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, când, analizând obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, a statuat că indemnizațiile acordate cu prilejul ieșirii la pensie, retragerii, încetării raporturilor de serviciu ori trecerii în rezervă „reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Tudor Toma, Petrică Ștefan, Vasile A. Borjog, Cornel Cristinel Ispas, Vasile Bitan, Dorel Ilinca, Ștefan Lăzărescu, Ion I. Gheorghe, Mihai Barlog, Gheorghe Nicolae, Florin Mihai, Florin Voicila, Marin Dinu, Constantin Stancu, Gheorghe Manolache și Marin Burtan în Dosarul nr. 1.581/120/2012 al Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dâmbovița — Secția civilă care a sesizat Curtea Constituțională și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 331

din 25 iunie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea în ședința publică din 13 iunie 2013 a reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, excepție ridicată de Stela Voicilă, Liliana Cătălina Dușu, Florica Bîrlă, Gheorghe Negrescu și Vasilica Herțanu în dosarele nr. 14.201/302/2012, nr. 14.203/302/2012, nr. 14.204/302/2012, nr. 14.351/302/2012 și nr. 14.361/302/2012 ale Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 261D—265D/2013.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 13 iunie 2013, în prezența reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus conexarea dosarelor nr. 262D-265D/2013 la Dosarul nr. 261D/2013 care a fost primul înregistrat, iar în temeiul art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 25 iunie 2013, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 23 noiembrie 2012 și 14 decembrie 2012, pronunțate în dosarele nr. 14.201/302/2012, nr. 14.203/302/2012, nr. 14.204/302/2012, nr. 14.351/302/2012 și nr. 14.361/302/2012, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii.**

Excepția a fost invocată de Stela Voicilă, Liliana Cătălina Dușu, Florica Bîrlă, Gheorghe Negrescu și Vasilica Herțanu în dosare având ca obiect soluționarea unor contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât prevăd scutirea de la plata sumelor stabilite cu titlu de cautiune pentru instituțiile și autoritățile publice. Acest articol creează un regim discriminatoriu, care favorizează debitorii instituțiilor publice și conferă o protecție sporită proprietății private a instituțiilor publice, în dauna altor subiecte de drept titulare de creanțe certe, lichide și exigibile. Cauțiunea reprezintă o garanție în vederea evitării abuzului de drept, cât și o garanție pentru prejudiciile cauzate creditorului.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prin noțiunea de „cetățeni” folosită de legiuitorul constituant în art. 16 alin. (1) din Constituția României, s-au avut în vedere toate subiectele de drept, adică toate persoanele care se adresează justiției, fie că este vorba de persoane fizice sau persoane juridice, inclusiv instituțiile și autoritățile publice. Ca atare, nu se justifică faptul ca unele subiecte să beneficieze de mai multe drepturi decât celelalte, cum este cazul instituțiilor și autorităților publice, care sunt privilegiate în mod vădit prin scutirea de la plata cauțiunii cu ocazia soluționării cererii de suspendare a executării silită în cadrul contestației la executare.

Judecătoria Sectorului 5 — Secția a II-a civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, cu modificările și completările ulterioare, sunt constituționale, așa cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2002, aprobată cu completări prin Legea nr. 288/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 23 mai 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile criticate au următorul cuprins: „*Cererile, indiferent de natura lor, formulate de instituțiile și autoritățile publice în cadrul procedurii de executare silită a creanțelor stabilite prin titluri executorii în sarcina acestora sunt scutite de plata taxelor de timbru, timbru judiciar și a sumelor stabilite cu titlu de cautiune.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. Prevederile art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, au mai fost supuse controlului de constituționalitate raportat la critici și prevederi constituționale similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 10 din

17 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 109 din 25 februarie 2013, sau Decizia nr. 253 din 21 mai 2013*), nepublicată încă la data pronunțării prezentei decizii.

Astfel, Curtea, având în vedere jurisprudența sa anterioară, a reținut că, așa cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16, *cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create. Principiul egalității în drepturi prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice.*

Așa fiind, nu se poate vorbi despre încălcarea principiului egalității decât atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, or, Curtea observă că, în ipoteza prevăzută de textul de lege criticat, persoanele juridice, ca subiecte colective de drept, se află evident într-o situație diferită.

Ca atare, scutirea instituțiilor și autorităților publice de plata sumelor stabilite cu titlu de cauțiune, în cadrul procedurii de executare silită a creanțelor stabilite prin titluri executorii în sarcina acestora, în calitate de debitori ai unor persoane fizice sau juridice, are o justificare obiectivă și rațională, aceste autorități fiind finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa.

2. Cauțiunea are drept scop constituirea unei garanții pentru creditorul care a pornit executarea silită ce este oprită temporar prin formularea unei contestații la executare de către debitor. Or, garanția creditorului constă în faptul că statul este solvabil, chiar dacă plata datoriilor sale este posibil să fie eșalonată în funcție de resursele bugetare disponibile într-un anumit an, sens în care este și art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, care prevede posibilitatea pentru instituția debitoare de a solicita instanței de judecată acordarea, în condițiile legii, a unui termen de grație sau/și stabilirea unor termene de plată eșalonată a obligației respective.

De altfel, prin Decizia nr. 1.259 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 27 din 12 ianuarie 2012, în afara considerentelor privind interpretarea principiului egalității în fața legii, Curtea a arătat că opțiunea legiuitorului de a scuti organele fiscale ale statului de obligația depunerii unei cauțiuni este justificată, având în vedere că statul nu este niciodată în încetare de plăți, este întotdeauna solvabil. În aceste condiții exceptarea organelor și instituțiilor statului apare ca fiind justificată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Stela Voicilă, Liliana Cătălina Duțu, Florica Bîrlă, Gheorghe Negrescu și Vasilica Herțanu în dosarele nr. 14.201/302/2012, nr. 14.203/302/2012, nr. 14.204/302/2012, nr. 14.351/302/2012 și nr. 14.361/302/2012 ale Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriai Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

*) Decizia Curții Constituționale nr. 253 din 21 mai 2013 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 1 iulie 2013.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea și completarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Regulamentul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 26 octombrie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Autovehiculul, tramvaiul sau remorca ce nu pot fi identificate din cauza lipsei, alterării ori distrugerii elementelor de identificare poansonate sau ștanțate de constructor, precum și autovehiculul ori remorca asamblate din piese ce nu pot fi identificate sau pentru care nu se poate stabili identitatea unuia sau mai multor deținători ori proprietari succesivi nu pot fi omologate în vederea admiterii în circulația pe drumurile publice. Se exceptează autovehiculul și remorca pentru care poliția poate stabili proveniența legală a acestora.”

2. La articolul 29, alineatul (3) se abrogă.

3. Articolul 30 se abrogă.

4. La articolul 32, alineatul (2) se abrogă.

5. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — Persoana care solicită examinarea în vederea obținerii permisului de conducere, denumită în continuare *candidat*, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să aibă vârsta minimă prevăzută de art. 20 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) să fie aptă din punct de vedere medical pentru conducerea autovehiculelor din categoria pentru care solicită examinarea;

c) să nu se găsească sub incidența prevederilor art. 24 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția situațiilor când face dovada că îndeplinește condițiile prevăzute de art. 116 din același act normativ;”

6. Articolele 34 și 35 se abrogă.

7. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — Cursul de pregătire teoretică și practică în vederea susținerii examenului pentru obținerea permisului de conducere este valabil un an de la data absolvirii.”

8. Articolul 37 se abrogă.

9. La articolul 38, alineatul (1) se abrogă.

10. La articolul 38, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Au dreptul să conducă vehicule din categoria Tr și posesorii permiselor de conducere valabile pentru una dintre categoriile B, BE, C sau CE, după cum urmează:

a) posesorul permisului de conducere valabil pentru categoria B are dreptul să conducă tractor rutier, cu masa maximă autorizată de până la 3.500 kg, la care se poate atașa o remorcă a cărei greutate maximă autorizată să fie mai mică de 750 kg;

b) posesorul permisului de conducere valabil pentru categoria BE are dreptul să conducă tractor rutier, cu masa maximă autorizată de până la 3.500 kg, la care se poate atașa o remorcă a cărei greutate maximă autorizată să fie mai mică de 3.500 kg;

c) posesorul permisului de conducere valabil pentru categoria C are dreptul să conducă tractor rutier, cu masa maximă autorizată mai mare de 3.500 kg, la care se poate atașa o remorcă a cărei greutate maximă autorizată să fie mai mică de 750 kg;

d) posesorul permisului de conducere valabil pentru categoria CE are dreptul să conducă tractor rutier, cu masa maximă autorizată mai mare de 3.500 kg, la care se poate atașa o remorcă a cărei greutate maximă autorizată să fie mai mică decât greutatea maximă a tractorului.”

11. Articolele 39 și 40 se abrogă.

12. La articolul 41, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Autovehiculele destinate învățării conducerii și cele folosite la susținerea probei practice a examenului de obținere a permisului de conducere trebuie să fie din categoria celor pentru care se solicită obținerea permisului de conducere, să fie dotate cu dublă comandă, cel puțin pentru pedalele de ambreiaj și frână, cu excepția autovehiculelor cu transmisie automată și a motocicletelor, care se dotează cu dublă comandă cel puțin pentru pedala de frână, și să îndeplinească toate celelalte condiții prevăzute de actele normative în vigoare.”

13. Articolele 42—44 se abrogă.

14. Articolul 100 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 100. — (1) Vehiculele trebuie conduse numai pe drumurile, părțile carosabile, benzile sau piste stabilite pentru categoria din care fac parte. În cazul în care pe drumurile publice nu sunt amenajate benzi sau piste speciale pentru biciclete și celelalte vehicule fără motor, acestea pot fi conduse și pe acostament în sensul de mers, dacă circulația se poate face fără pericol.

(2) Vehiculele din categoria AM, A1, A2 și A, atunci când circulă pe drumul public, trebuie conduse numai pe un singur rând.”

15. La articolul 114, partea introductivă a alineatului (1) și alineatul (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 114. — (1) Conducătorii de autovehicule și tramvaie sunt obligați să folosească instalațiile de iluminare și/sau semnalizare a acestora, după cum urmează:

.....
(6) În situațiile prevăzute la alin. (5), conducătorii de autovehicule și tramvaie trebuie să pună în funcțiune luminile de avarie, în mod succesiv, în ordinea opririi și în cazul în care această manevră este impusă de blocarea circulației pe sensul de mers.”

16. La articolul 116, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Intenția conducătorilor de autovehicule și tramvaie de a schimba direcția de mers, de a ieși dintr-un rând de vehicule staționate ori de a intra într-un asemenea rând, de a trece pe o altă bandă de circulație sau de a vira spre dreapta ori spre stânga sau a celor care urmează să efectueze întoarcere, depășire ori oprire se semnalizează prin punerea în funcțiune a luminilor indicatoare de direcție cu cel puțin 50 m în localități și 100 m în afara localităților înainte de începerea efectuării manevrelor.

(3) Reducerea vitezei de deplasare sau oprirea autovehiculelor și tramvaielor pe partea carosabilă se semnalizează cu lumina roșie din spate.”

17. La articolul 148, punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. să transporte persoane în stare de ebrietate pe autovehicule din categoriile AM, A1, A2 și A sau în cabina ori în caroseria autovehiculului destinat transportului de mărfuri.”

18. La articolul 148, după punctul 21 se introduce un nou punct, punctul 22, cu următorul cuprins:

„22. să traverseze drumurile publice, pe trecerile destinate pietonilor, în timp ce se deplasează pe vehicule din categoriile AM, A1, A2 și A.”

19. La articolul 149 alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) la autovehiculele din categoriile AM, A1, A2 și A, în partea din spate, lângă numărul de înmatriculare sau înregistrare, după caz;

b) la celelalte autovehicule, pe parbriz, în partea din dreapta jos și pe lunetă, în partea stângă jos;”.

20. La capitolul V „Reguli de circulație”, secțiunea a 4-a, titlul paragrafului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„§ 1. Circulația bicicletelor”.

21. La articolul 160, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.160. — (1) Bicicletele, atunci când circulă pe drumul public, trebuie conduse numai pe un singur rând.”

22. La articolul 160, alineatul (2) se abrogă.

23. La articolul 161 alineatul (1), partea introductivă, precum și literele b) și o) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 161. — (1) Se interzice conducătorilor de biciclete:

.....
b) să învețe să conducă biciclete pe drumurile intens circulante;

.....
o) să traverseze drumurile publice, pe trecerile destinate pietonilor, în timp ce se deplasează pe bicicletă;”.

24. La articolul 161, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pe timpul circulației pe drumurile publice, conducătorii de biciclete sunt obligați să aibă asupra lor actul de identitate.”

25. La articolul 189, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 189 — (1) Polițistul rutier este obligat, ca atunci când verifică documentele unui conducător de autovehicul sau tramvai, să urmărească dacă există concordanță între datele înscrise în actul de identitate și cele din permisul de conducere. În cazul în care constată neconcordanțe referitoare la nume, prenume, precum și în cazul în care termenul de valabilitate a expirat, polițistul rutier este obligat să rețină permisul de conducere și să elibereze dovadă înlocuitoare a acestuia cu drept de circulație de 15 zile.”

26. La articolul 203, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Anularea permisului de conducere al persoanei decedate se dispune de șeful serviciului poliției rutiere pe raza căruia titularul a domiciliat, în condițiile existenței unui certificat de deces.”

Art. II. — (1) Candidații care până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri au fost declarați „admis” la proba teoretică și nu au finalizat examenul pentru obținerea permisului de conducere susțin proba practică în conformitate cu reglementările în vigoare la data promovării probei teoretice.

(2) Până la data de 19 ianuarie 2014, pregătirea teoretică și practică prin cursuri organizate de unități se consideră realizată în situația candidaților la examenul pentru obținerea permisului de conducere din categoria AM, care fac dovada că au absolvit cursul de legislație rutieră în cadrul unei unități autorizate de pregătire a conducătorilor de autovehicule, anterior datei de 19 ianuarie 2013.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 1.391/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 26 octombrie 2006, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. IV. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe
p. Ministrul transporturilor,
Cristian Ghibu,
secretar de stat

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ECONOMIEI

ORDIN

pentru acordarea ajutorului de stat reprezentând cheltuieli excepționale acordate de la bugetul de stat în baza Deciziei 2010/787/UE a Consiliului din 10 decembrie 2010 privind ajutorul de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive

În baza art. 2 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 126/2013 privind aprobarea acordării ajutorului de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive din cadrul Societății Naționale de Închideri Mine Valea Jiului — S.A. Petroșani, pentru anul 2013,

în temeiul art. 9 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 47/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei,

ministrul economiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Pentru unitățile intrate în proces de închidere definitivă se acordă ajutor de stat pentru suportarea costurilor excepționale, costuri care nu sunt legate de producția curentă în baza Deciziei 2010/787/UE a Consiliului din 10 decembrie 2010 privind ajutorul de stat pentru facilitarea închiderii minelor de cărbune necompetitive.

Art. 2. — Ajutorul de stat reprezentând cheltuielile excepționale se alocă pentru finanțarea următoarelor costuri:

a) costuri legate de plățile compensatorii acordate salariaților în momentul în care părăsesc sistemul;

b) costuri legate de reconversia profesională a lucrătorilor pentru a-i ajuta să găsească un loc de muncă în afara industriei cărbunelui;

c) costuri aferente furnizării unei cantități de cărbune și suportării diferenței de tarif la energie electrică salariaților care și-au pierdut locul de muncă și celor îndreptățiți să primească astfel de compensații anterior închiderii minelor sau acordarea echivalentului în bani;

d) costuri care rezultă din închiderea unităților producătoare de cărbune pentru finalizarea lucrărilor miniere subterane, finalizarea lucrărilor miniere de legătură cu suprafața și dezasamblarea, asamblarea, dezafectarea utilajelor și echipamentelor și închiderea minelor în condiții de siguranță;

e) costuri legate de reabilitarea incintelor fostelor exploatări miniere pentru dezafectarea și demolarea construcțiilor, dezafectarea rețelelor și circuitelor feroviare din incinte și punctele de legătură, dezafectarea drumurilor și platformelor, dezafectarea rețelelor (conducte și rețele electrice);

f) costuri legate de recultivarea solurilor de suprafață, pentru aranjarea, geometrizarea și acoperirea cu iarbă, ararea haldei de steril și refacerea stratului de vegetație, precum și aranjarea/dezafectarea și acoperirea cu iarbă a spațiilor de depozitare temporară.

Art. 3. — Pentru acordarea ajutorului de stat reprezentând cheltuieli excepționale acordate de la bugetul de stat, Societatea Națională de Închideri Mine Valea Jiului — S.A. Petroșani are obligația de a întocmi decontul justificativ potrivit modelului

prevăzut în anexă, care va fi verificat și avizat de direcția de specialitate din cadrul Ministerului Economiei și aprobat de ordonatorul principal de credite.

Art. 4. — După avizarea decontului de către ordonatorul principal de credite, Ministerul Economiei va înainta Ministerului Finanțelor Publice cererea de deschidere de credite bugetare, cu încadrarea în prevederile bugetare anuale și trimestriale aprobate prin buget cu această destinație.

Art. 5. — Cererea de deschidere a creditelor bugetare va fi însoțită de un exemplar al decontului justificativ prevăzut în anexă.

Art. 6. — În limita creditelor bugetare deschise, Ministerul Economiei va vira sumele aprobate în decontul justificativ prevăzut la art. 3 în conturile Societății Naționale de Închideri Mine Valea Jiului — S.A. Petroșani, astfel:

a) în contul 50.70.52 „Disponibil pentru acoperirea costurilor de producție”, sumele aferente ajutoarelor de stat acordate pentru acoperirea costurilor de producție;

b) în contul 50.70.53 „Disponibil pentru acoperirea costurilor excepționale”, sumele aferente ajutoarelor de stat acordate pentru acoperirea costurilor excepționale.

Art. 7. — Conturile prevăzute la art. 6 se deschid și pe numele sucursalelor Societății Naționale de Închideri Mine Valea Jiului — S.A. Petroșani, la solicitarea acestora, cu avizul Societății Naționale de Închideri Mine Valea Jiului — S.A. Petroșani.

Art. 8. — Sumele încasate în conturile prevăzute la art. 6 și 7 se utilizează numai pentru destinațiile pentru care au fost acordate, pe răspunderea titularilor de cont.

Art. 9. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 10. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei,
Varujan Vosganian

MINISTERUL ECONOMIEI

Societatea Națională de Închideri Mine Valea Jiului — S.A. Petroșani

Aprob.

.....
Ordonator principal de credite,
.....

D E C O N T

privind cheltuielile excepționale care urmează să fie acordate de la bugetul de stat în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Specificație	U.M.	Cheltuieli aferente anului precedent și care se regularizează în anul curent	Realizări în anul curent cumulate de la începutul anului	Cheltuieli preliminate pentru luna în curs	Total sumă solicitată în luna	Sumă alocată pe perioada precedentă	Sumă reprezentând diferența de acordat
0	1	2	3	4	5	6 = 4 + 5	7	8 = 6 - 7
1.	TOTAL CHELTUIELI CU PLĂȚILE COMPENSATORII	mii lei						
	Număr de persoane concediate	pers.						
	Cheltuieli cu salariile compensatorii/persoană	mii lei/ persoană						
2.	TOTAL CHELTUIELI RECONVERSIE PROFESIONALĂ	mii lei						
	Număr de salariați participanți	pers.						
	Cheltuielă/persoană	mii lei/ persoană						
3.	TOTAL CHELTUIELI CĂRBUNE ȘI ENERGIE, conform pct. 28 din aprobarea Comisiei Europene C (2012) 1020 final	mii lei						
	Cantitatea unei rații de cărbune	kg						
	Număr de rații, din care:							
	— 2 rații	număr						
	— 3 rații	număr						
	Calitatea cărbunelui alocat	Gcal/tonă						
	Cost mediu al cărbunelui/persoană	mii lei						
	Număr de persoane care beneficiază de cărbune	pers.						
	Total alocație cărbune	mii lei						
	Consum de energie perioadă	kwh						
	Număr de persoane care beneficiază	pers.						
	Diferențe de tarif	lei/kw						
	Total cheltuieli cu consumul casnic de energie	mii lei						
4.	TOTAL CHELTUIELI ÎNCHIDERE UNITĂȚI, din care:	mii lei						
4.1.	Finalizarea lucrărilor miniere subterane	mii lei						
4.2.	Finalizarea lucrărilor miniere de legătură cu suprafața	mii lei						
4.3.	Asamblarea/Dezafectarea utilajelor și echipamentelor și închiderea minei în condiții de siguranță	mii lei						

0	1	2	3	4	5	6 = 4 + 5	7	8 = 6 - 7
5.	TOTAL CHELTUIELI CU REABILITAREA INCINTELOR FOSTELOR EXPLOATĂRI MINIERE, din care:	mii lei						
5.1.	Dezafectarea și demolarea construcțiilor din incinta minei	mii lei						
5.2.	Dezafectarea rețelelor și circuitelor feroviare din incinta minei și din punctele de legătură	mii lei						
5.3.	Dezafectarea drumurilor și peroanelor din incinta minei	mii lei						
5.4.	Dezafectarea rețelelor (conducte și rețele electrice)	mii lei						
6.	TOTAL CHELTUIELI CU RECULTIVAREA SOLURILOR DE SUPRAFAȚĂ, din care:	mii lei						
6.1.	Aranjarea, geometrizarea și acoperirea cu iarbă	mii lei						
6.2.	Ararea haldei de steril și refacerea stratului de vegetație	mii lei						
6.3.	Aranjarea/Dezafectarea și acoperirea cu iarbă a spațiilor de depozitare temporară	mii lei						
TOTAL GENERAL:		mii lei						

NOTĂ:

Punctele 4.1—4.3, 5.1—5.4 și 6.1—6.3 se vor detalia pe fiecare proiect executat.

Director general,

.....

Director economic,

.....

Ministerul Economiei
Direcția resurse minerale
Director,

.....

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ A FUNCȚIONARILOR PUBLICI

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 4.040/2012 privind aprobarea listei documentelor necesare pentru obținerea avizului Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, precum și a modalității de transmitere a acestora de către autoritățile și instituțiile publice și pentru aprobarea modelului-cadru de stat de funcții

Având în vedere prevederile art. 107 alin. (6) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea nr. 188/1999 republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 4.040/2012 privind aprobarea listei documentelor necesare pentru obținerea avizului Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, precum și a modalității de transmitere a acestora de către autoritățile și instituțiile publice și pentru aprobarea modelului-cadru de stat de funcții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 715 din 22 octombrie 2012, cu modificările ulterioare, privind „model-cadru — Stat de funcții autoritatea/instituția publică solicitantă”, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici,
Eugen Coifan

București, 12 iulie 2013.
Nr. 2.408.

— model-cadru —

STAT DE FUNCȚII
Autoritatea/Instituția publică solicitantă

Nr. crt.	Numele și prenumele/ Vacant, temporar vacant, după caz	Structura	Funcția de demnitate publică	Funcția publică			Clasa	Gradul profesional	Nivelul studiilor	Funcția contractuală		Nivelul studiilor	Observații	
				Înalt funcționar public	de conducere*	de execuție				de conducere	de execuție			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
		Demnitari	primar/viceprimar/ ministru etc.											
		Compartiment audit				auditor	I	principal	S					
		Secretar general		secretar general										
		Direcția Generală.....												
		Direcția.....			director general			I/II	S					
					director/ director executiv			I/II	S					
					director adjunct/director executiv adjunct			I/II	S					
		Serviciul			șef serviciu			I/II	S					
						consilier	I	asistent	S					
						consilier juridic	I	principal	S					
						expert	I	debutant	S					
						inspector	I	superior	S					
						referent de specialitate	II	superior	SSD					
						referent	III	superior	M					
						referent	III	superior	M					
		Biroul												
					șef birou			I/II	S					
						consilier	I	superior	S					
						inspector	I	superior	S					
						referent de specialitate	II	superior	SSD					
						referent	III	superior	M					

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
		Compartimentul.....												
						expert	I	principal	S					
											inspector referent	debutant II	S	M

Funcția	Număr de posturi	Ocupate	Vacante	Total
Nr. total de demnitari				
Nr. total de înalți funcționari publici				
Nr. total de funcții publice de conducere				
Nr. total de funcții publice de execuție				
Nr. total de funcții contractuale de conducere**				
Nr. total de funcții contractuale de execuție				
Nr. total de posturi din cadrul instituțiilor/autorității publice				
Nr total de posturi potrivit art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, cu modificările ulterioare***				

Numele și prenumele,
funcția deținută și
semnătura și ștampila (în
original) conducătorului
autorității/instituției
publice solicitante

* Sub fiecare șef de structură se vor trece toate funcțiile publice și tot personalul contractual.

** Se vor avea în vedere toate formele legale de angajare.

*** Se aplică pentru administrația publică locală.

N O T Ă:

Tablelul se poate modifica în funcție de necesitățile instituției.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 158/2008*)

privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege are drept scop protecția comercianților împotriva publicității înșelătoare și a consecințelor defavorabile ale acesteia, precum și stabilirea condițiilor în care publicitatea comparativă este permisă.

Art. 2. — (1) Dispozițiile prezentei legi se aplică conținutului materialelor publicitare și mesajelor publicitare, oricare ar fi mijlocul de comunicare ce face posibil transferul informației.

(2) Comunicațiilor audiovizuale comerciale difuzate în cadrul serviciilor de programe audiovizuale le sunt aplicabile prevederile prezentei legi, ale Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și normele de reglementare emise în aplicarea acesteia.

Art. 3. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *publicitate* — orice formă de prezentare a unei activități comerciale, industriale, artizanale sau liberale, în scopul promovării vânzării de bunuri ori servicii, inclusiv bunuri imobile, drepturi și obligații;

b) *publicitate înșelătoare* — publicitatea care, în orice mod, inclusiv prin modul de prezentare, induce sau poate induce în eroare persoanele cărora i se adresează ori care iau contact cu aceasta și care, din cauza caracterului înșelător, poate afecta comportamentul economic al acestora sau care, din acest motiv, prejudiciază ori poate prejudicia un concurent;

c) *publicitate comparativă* — publicitatea care identifică în mod explicit sau implicit un concurent ori bunuri sau servicii oferite de acesta;

d) *comerciant* — persoana fizică sau juridică ce acționează în scopuri care se încadrează în activitatea sa comercială, industrială, artizanală ori liberală și orice persoană care acționează în numele și pe seama comerciantului;

e) *responsabil de cod* — orice entitate, inclusiv un comerciant sau un grup de comercianți, responsabilă cu formularea și revizuirea unui cod de conduită și/sau cu monitorizarea conformității cu codul de către cei care și-au luat angajamentul de a-l respecta;

f) *cod de conduită* — acordul sau ansamblul de reguli care nu este impus prin legislație ori dispoziții administrative și care definește comportamentul comercianților care se angajează să îl respecte cu privire la una sau mai multe practici comerciale ori la unul sau mai multe sectoare de activitate;

g) *comunicație comercială audiovizuală* — imaginea, cu sau fără sunet, care este destinată să promoveze, direct sau indirect, bunurile, serviciile ori imaginile unei persoane fizice sau juridice care desfășoară o activitate economică. Imaginile respective însoțesc sau sunt incluse într-un program în schimbul unei plăți ori retribuții similare sau în scopul autopromovării. Formele de comunicații comerciale audiovizuale includ, printre

altele, publicitatea televizată, sponsorizarea, teleshoppingul și poziționarea de produse prin servicii de programe audiovizuale;

h) *consumator* — astfel cum este definit la art. 2 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă

Art. 4. — Publicitatea înșelătoare este interzisă.

Art. 5. — Pentru a determina dacă publicitatea este înșelătoare trebuie să se ia în considerare toate aspectele acesteia, în special orice informație conținută de aceasta cu privire la:

a) caracteristicile bunurilor sau serviciilor, cum sunt: disponibilitatea, natura, modul de execuție, compoziția, metoda și data fabricației bunurilor ori a prestării serviciilor, dacă acestea corespund scopului lor, destinația, cantitatea, parametri tehnico-funcționali, originea geografică sau comercială, rezultatele așteptate ca urmare a utilizării lor ori rezultatele și caracteristicile esențiale ale testelor sau ale controalelor efectuate asupra bunurilor ori a serviciilor;

b) prețul sau modul de calcul al prețului și condițiile în care se distribuie bunurile ori se prestează serviciile;

c) natura, atribuțiile și drepturile comerciantului care își face publicitate, cum ar fi: identitatea și bunurile sale, calificările și deținerea drepturilor de proprietate industrială, comercială sau intelectuală ori premiile și distincțiile acestuia.

Art. 6. — Publicitatea comparativă este considerată legală dacă îndeplinește, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) nu este înșelătoare, potrivit dispozițiilor art. 3 lit. b) și ale art. 5 din prezenta lege, precum și ale art. 5—7 din Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările ulterioare;

b) compară bunuri sau servicii care răspund aceluiași nevoi ori sunt destinate aceluiași scopuri;

c) compară, în mod obiectiv, una sau mai multe caracteristici esențiale, relevante, verificabile și reprezentative ale respectivelor bunuri ori servicii, care pot include și prețul;

d) nu discreditează sau denigrează mărcile, denumirile comerciale, alte semne distinctive, bunuri, servicii, activități ori situația unui concurent;

e) în cazul produselor cu denumire de origine, se referă, în fiecare caz, la produse cu aceeași denumire;

f) nu profită în mod neloial de renumirea unei mărci, a unei denumiri comerciale sau a altor semne distinctive ale unui concurent ori a denumirii de origine a produselor concurente;

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 202/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 158/2008 privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 3 iulie 2013, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 158/2008 privind publicitatea înșelătoare și publicitatea comparativă a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 24 iulie 2008.

g) nu prezintă bunuri sau servicii ca imitații ori reproduceri ale bunurilor sau serviciilor purtând o marcă ori o denumire comercială protejată;

h) nu creează confuzie între comercianți, între cel care își face publicitate și un concurent sau între mărci, denumiri comerciale, alte semne distinctive, bunuri ori servicii ale celui care își face publicitate și cele ale unui concurent.

CAPITOLUL III

Sesizare, competență, sancțiuni

Art. 7. — (1) În vederea combaterii și stopării publicității înșelătoare și a respectării dispozițiilor privind publicitatea comparativă, comercianții, astfel cum sunt definiți la art. 3 lit. d), precum și asociațiile și organizațiile care au un interes legitim pot să sesizeze Ministerul Finanțelor Publice sau, după caz, Consiliul Național al Audiovizualului.

(2) În vederea respectării dispozițiilor privind publicitatea comparativă, consumatorii, astfel cum sunt definiți la art. 3 lit. h), pot să sesizeze Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

(3) La sesizarea persoanelor prevăzute la alin. (1) sau din oficiu, Ministerul Finanțelor Publice, prin reprezentanții săi, constată încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 4 și 6 și aplică sancțiunile prevăzute la art. 10.

(4) La sesizarea persoanelor prevăzute la alin. (2) sau din oficiu, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin reprezentanții săi, constată încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 6 și aplică sancțiunile corespunzătoare.

Art. 8. — Sesizarea adresată Ministerului Finanțelor Publice sau, după caz, Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor poate fi îndreptată:

a) împotriva unuia sau a mai multor comercianți din același sector economic;

b) împotriva responsabilului de cod, în cazul în care respectivul cod încurajează nerespectarea dispozițiilor legale în materie.

Art. 9. — (1) La sesizarea comercianților ori a consumatorilor, a asociațiilor și a organizațiilor care au interes legitim sau din oficiu, Ministerul Finanțelor Publice ori, după caz, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin reprezentanții săi, va solicita comerciantului care își face publicitate să furnizeze toate dovezile necesare privind exactitatea afirmațiilor, a indicațiilor ori a prezentărilor din anunțul publicitar.

(2) Reprezentanții Ministerului Finanțelor Publice sau, după caz, ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor solicită comercianților care își fac publicitate dovezile potrivit prevederilor alin. (1) și (3), luând în considerare interesele legitime ale acestor comercianți, precum și cele ale comercianților ori ale consumatorilor prejudiciați, după caz.

(3) Comerciantul care își face publicitate este obligat să pună la dispoziția reprezentanților Ministerului Finanțelor Publice sau, după caz, ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, la termenele și în forma stabilite de acestea, toate documentele, datele și informațiile care să probeze exactitatea afirmațiilor conținute în anunțul publicitar.

(4) În cazul publicității comparative, comerciantul care își face publicitate este obligat să prezinte, cu celeritate, reprezentanților Ministerului Finanțelor Publice sau, după caz, ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor dovezile, documentele, datele și informațiile prevăzute în prezentul articol.

(5) În cazul în care dovezile solicitate nu sunt prezentate de comerciant ori prezentarea dovezilor se face de către acesta după expirarea termenului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice sau, după caz, de Autoritatea Națională pentru Protecția

Consumatorilor ori dacă aceste dovezi sunt considerate incomplete sau insuficiente, afirmațiile din anunțul publicitar în cauză vor fi considerate inexacte.

Art. 10. — (1) Nerespectarea de către comercianți a prevederilor art. 4 și 6 constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 30.000 lei.

(2) Constatarea și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de reprezentanții Ministerului Finanțelor Publice sau, după caz, ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 11. — (1) În cazul în care se constată încălcarea de către comerciantul care își face publicitate a dispozițiilor prevăzute la art. 4 și 6, ținând cont de toate interesele implicate în cauză și, în special, de interesul public, Ministerul Finanțelor Publice sau, după caz, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor poate dispune, odată cu aplicarea sancțiunii contravenționale prevăzute la art. 10 alin. (1), următoarele măsuri complementare:

a) încetarea publicității înșelătoare sau a publicității comparative ilegale;

b) interzicerea publicității înșelătoare sau a publicității comparative care contravine prevederilor prezentei legi, în cazul în care nu a fost încă adusă la cunoștință publicului, însă acest lucru este iminent.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) se aplică fără a fi necesar să existe o dovadă a unui prejudiciu real, a intenției ori a neglijenței celui care își face publicitate.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (1) vor fi luate prin intermediul unei proceduri accelerate, în sensul că acestea vor fi îndeplinite de comerciantul contravenient în termen de 5 zile de la data înmânării sau a comunicării procesului-verbal de constatare și de sancționare a contravenției prin care măsurile au fost dispuse.

Art. 12. — (1) În vederea eliminării efectelor de durată ale publicității înșelătoare sau ale publicității comparative ilegale a cărei încetare, respectiv interzicere, a fost dispusă printr-un proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției, care nu a fost contestat, ori printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă prin care s-a dispus o astfel de măsură, Ministerul Finanțelor Publice sau, după caz, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin reprezentanții împuterniciți, va solicita comerciantului în cauză:

a) publicarea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției sau a hotărârii judecătorești, integral ori în extras;

b) publicarea unei declarații rectificative care să cuprindă datele de identificare a comerciantului contravenient, contravenția săvârșită, data la care a fost săvârșită, precum și măsurile dispuse.

(2) Publicarea se va face, în toate cazurile, de către și pe cheltuiala comerciantului contravenient, atât prin intermediul unui ziar de largă circulație, cât și prin intermediul mijlocului de comunicare folosit pentru difuzarea anunțului publicitar interzis, în termen de 5 zile de la data comunicării.

Art. 13. — (1) Nerespectarea măsurilor prevăzute la art. 12, precum și a obligației prevăzute la art. 9 constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 6.000 lei la 60.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Ministerului Finanțelor Publice sau, după caz, ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 14. — (1) În situația în care Ministerul Finanțelor Publice ori, după caz, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor dispun, potrivit dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. a), încetarea publicității înșelătoare sau a publicității comparative

ilegale, vor comunica de îndată măsura respectivă Consiliului Național al Audiovizualului.

(2) Potrivit competențelor ce îi revin, Consiliul Național al Audiovizualului verifică dacă respectiva publicitate înșelătoare sau comparativă ilegală este difuzată printr-un serviciu de programe audiovizuale, în cadrul unei comunicații comerciale audiovizuale.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), Consiliul Național al Audiovizualului va dispune, prin decizie, potrivit competențelor ce îi revin, oprirea de la difuzare a respectivei comunicații comerciale audiovizuale, va monitoriza aplicarea deciziei și, în caz de nerespectare, va aplica sancțiunile Legii nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În situația în care Consiliul Național al Audiovizualului apreciază că o comunicație comercială audiovizuală conține elementele unei publicități înșelătoare ori comparative ilegale, acesta va sesiza Ministerul Finanțelor Publice sau, după caz, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 15. — Prevederile art. 10, 11 și 13 referitoare la contravenții se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția prevederilor art. 28 și 29.

Art. 16. — (1) În cazul în care se constată că faptele reclamate nu constituie publicitate înșelătoare sau, după caz, publicitate comparativă ilegală, Ministerul Finanțelor Publice ori, după caz, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va emite decizie motivată de respingere a sesizării.

(2) Decizia dată conform alin. (1) poate fi atacată în temeiul prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 17. — (1) În cazul încălcării dispozițiilor prezentei legi, răspunderea revine comerciantului beneficiar al anunțului publicitar.

(2) În cazul în care comerciantul care își face publicitate nu are sediul social în România, răspunderea revine reprezentantului său legal în România.

Art. 18. — (1) Dreptul comercianților de a sesiza faptele prevăzute la art. 4 și 6 se prescrie în termen de 3 luni de la data la care persoanele, asociațiile sau organizațiile care au un interes legitim, potrivit prevederilor prezentei legi, au luat cunoștință de anunțul publicitar, dar nu mai târziu de 6 luni de la data apariției acestuia.

(2) Dreptul consumatorilor de a sesiza faptele prevăzute la art. 6 se prescrie potrivit prevederilor art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 19. — (1) Prezenta lege nu exclude controlul voluntar al publicității de către organizațiile profesionale cu rol de autoreglementare în domeniul publicității și nici dreptul persoanelor fizice și juridice, al asociațiilor sau al organizațiilor interesate de a se adresa direct acestor organizații.

(2) În aplicarea dispozițiilor prezentei legi, Ministerul Finanțelor Publice sau, după caz, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor ori Consiliul Național al Audiovizualului pot solicita organizațiilor profesionale cu rol de autoreglementare, prevăzute la alin. (1), formularea unui punct de vedere de specialitate.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 20. — (1) În aplicarea dispozițiilor prezentei legi, Ministerul Finanțelor Publice poate emite norme, care se aprobă prin ordin al ministrului.

(2) În aplicarea dispozițiilor prezentei legi, Consiliul Național al Audiovizualului va emite norme de reglementare ce se aprobă prin ordin al președintelui acestei autorități.

Art. 21. — Dispozițiile legislative, regulamentare și administrative adoptate de autoritățile române, precum și orice alte informații cu privire la publicitatea înșelătoare și comparativă se notifică de Ministerul Finanțelor Publice către Comisia Europeană.

Art. 22. — Prezenta lege se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor privind publicitatea pentru anumite produse și/sau servicii, precum și restricțiilor sau interdicțiilor privind publicitatea în anumite medii, cuprinse în alte acte normative.

Art. 23. — Legea nr. 148/2000 privind publicitatea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 2 august 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Prezenta lege are drept scop protecția consumatorilor de produse și servicii, protecția persoanelor care desfășoară o activitate de producție, de comerț, prestează un serviciu sau practică o meserie ori o profesie.”

2. **Articolele 2 și 3 se abrogă.**

3. **La articolul 4, literele a), b), c) și g) se abrogă.**

4. **La articolul 6, litera a) se abrogă.**

5. **Articolele 7 și 8 se abrogă.**

6. **Articolul 18 va avea următorul cuprins:**

„Art. 18. — Autorul, realizatorul de publicitate și reprezentantul legal al mijlocului de difuzare răspund solidar cu persoana care își face publicitate, în cazul încălcării prevederilor prezentei legi.”

7. **La articolul 23 alineatul (1), litera b) va avea următorul cuprins:**

„b) încălcarea prevederilor art. 9—14, cu amendă de la 1.500 lei la 4.000 lei.”

8. **La articolul 24 alineatul (1), literele a) și e) vor avea următorul cuprins:**

„a) reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, în cazul încălcării prevederilor art. 9 și ale art. 13 lit. a) și b);

.....
e) reprezentanții împuterniciți ai Consiliului Național al Audiovizualului, pentru încălcarea prevederilor art. 10 lit. a).”

★

Prezenta lege transpune integral prevederile Directivei 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene din data de 12 decembrie 2006, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L376 din 27 decembrie 2006.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

